

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Iz pastirskega lista avstr. škofov.

Odbor avstrijskih škofov je izdal pred kratkim na avstrijske narode pastirski list. Iz njega hočemo podati cenjenim čitateljem nekaj misli: Škofje pravijo:

Krščansko ljudstvo v Avstriji naj se trdno oklepa sv. katoliške cerkve, ki v edinosti vere in v složni ljubezni svoje ude vabi in vodi k resnični edinosti, bratovstvu in enakosti. Edinosti vere nasprotuje nesrečno teženje onih, ki hočejo avstrijske katoličane odtrgati od Rima, ki je središče krščanske edinosti. Pred temi svarimo svoje vernike vnovič prav posebno. Z veličastvom katoliške vere se ne strinja teženje, razdejati edino zveličavno vero v Kristusa s popularizacijo znanosti, ki zameta Boga. Vseobsegajoča krščanska ljubezen ne pozna načela, po katerem naj bi lastno narodnost negovali na škodo ljubezni in pravičnosti, ki smo jo dolžni svojemu bližnjemu.

Krščansko ljudstvo v Avstriji je edino v izpolnjevanju zapovedi, dane od Njega, ki se je imenoval kralja, seveda kralja nadnaravnega kraljestva: Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Boga, kar je božjega! Avstrijsko katoliško ljudstvo daje Boga, kar je božjega! oziroma kar pripada Njegovemu namestniku na zemlji, in daje tudi cesarju, kar je cesarjevega. Prvi rimski papež sv. Peter je v svoji okrožnici vernike pristržno opominjal k strahu božjemu in k spoštovanju, ki naj ga imajo do kralja: Bojte se Boga in spoštujte kralja! (I. Petr. 2, 17.) In slavni apostol narodov Pavel je pokorščino do obstoječih oblasti ukazal v klasičnem 13. poglavju vznesenega pisma do Rimljanov, v poglavju, ki je državnim oblastim in po njih tudi mirnemu razvoju človeštva več koristilo kakor vse učene razprave o državi in njenih pravicah od najstarejših do najnovejših pravoslavcev. „Vsakdo naj se podvrže zakoniti oblasti, zakaj

ni je oblasti razen od Boga; in ta, ki obstoja, je od Boga. Kdor torej nasprotuje oblasti, nasprotuje naredbi božji. Tisti pa, ki nasprotujejo tej, tirajo sami sebe v pogubo... Zato je vaša dolžnost, da ubogate, ne samo zaradi kazni, temveč tudi zaradi vesti.“ (Rimlj. 13, 1-7.)

Za opomin drugega prvaka med apostoli izraža božji izvir vladarske oblasti, osvjetljuje in pojasnjuje vzvišeni naslov: „cesar po božji milosti“. Tega apostolskega nauka se morajo katoliški kristjani tem bolj in tem zvesteje oklepati, čim bolj si moči temé prizadevajo, da bi zasenčile lesk vladarske krone, ki odsvita v jasnosti božjih besed. Da, to svojo vero v bogopravno avtoriteto, duhovno in svetno, hočemo z besedo in dejanjem udejstvovati vedno in povsod; udejstvovati jo hočemo s trajno zvestobo do domače presvetle dinastije, katere glava je cesar Franc Jožef I., vez, ki druži toliko narodov, različnih po jeziku, po običajih in po zgodovini, v neločljivo celoto, jih varuje in brani in jim zagotavlja prost razvoj lastne svojstvenosti. Njegovo Veličastvo s providencialnim izrekom: „Viribus unitis“ je nekoč izrekel pomenljive besede: „Avstrija mora biti vsem narodom zavetnica!“ — in izrazil je upanje: „Naj govore narodi te velike države katerikoli jezik, nadejam se, da se bodo vsi brez izjeme priznavali za zveste sinove skupne domovine.“

Zares, po vsi pravici je povdarjal nepozabnega spomina Leon XIII. v svojem nagovoru na avstrijske romarje 16. aprila leta 1888, da morajo Avstrijci v svojih središčih združevati udanost do papeža in do vzvišenega cesarja. To tudi želi cerkev, ki svojim otrokom nalaga pokorščino do vladarjev kot strogo dolžnost; vzgojiti hoče izvrstne katoličane, najboljše državljane in najsvestejše podložnike. Pokorščina ljubezen do preljuje domovine, neomajna zvestoba in udana po-

korščina do očeta domovine, do monarha, ki ima oblast od Boga, naj torej druži Avstrijce! Razni narodi stopajo kot so-državljeni taiste države, kot člani velike celote, stare, pa nikdar zastarele habsburske monarhije, v ozko medsebojno razmerje in skupno pospešujejo kulturo in krščanski napredek, skupno utrjujejo in krepe veliko cesarstvo, ki leži v srcu Evrope, delo božje previdnosti. Kralj kraljev, vladar vladarjev je poklical v življenje to mnogonarodno in mnogojezično cesarstvo.

Zato naj ne loči človek, kar je združil Bog. Zlosrečni boj med blagodarjenimi avstrijskimi narodi se bo in se mora poleči. Podajo naj si le roke vsi plemeniti domoljubi, in kateri Avstrijec bi ne hotel biti to! Zadovoljnost in mir, sreča in blagoslov se bosta naselila po deželah v državi. Stalni, resnični mir pa je sad krščanske pravičnosti in ljubezni. Zato naj ti dve čednosti vodita avstrijske narode, uravnata njih dejanje in nehanje, urejata medsebojno razmerje. Vsakega resničnega domoljuba najzvetejša naloga mora biti, da izkuša blažiti narodnostna nasprotja; po najboljših močeh naj dela na to, da bodo narodi mogli drug poleg drugega in drug z drugim živeti v miru in v prijaznosti. Narodi so pač tu in žive, pravice imajo, da obstojajo; naj se jih toraj ne loči, ne razdvaja, ampak zedinijo naj se v ljubljivi Avstriji kakor v očetovi hiši.

Politični pregled.

Državni zbor. — V državnem zboru se je v torek nadaljevala razprava o vladinem odgovoru. Skoro vsi dose-danji govorniki napadali so dr. Körberja in njegov vladni zistem več ali manj ostro. Posebno drzoviti so nemški govorniki v svojih hinavskih govorih. Akoravno se v naši državi Nemci z vladnim privoljenjem najbolj šopirijo in se jim

najboljše godi, ker se na vseh koncih in krajih redijo na škodo ostalih narodnostij, posebno pa na škodo Slovanov, iz vladnih jasl, se ti ljudje pritožujejo, da jih vladna pritiska. A ministerski predsednik nima toliko poguma, da bi tem preširnežem povedal to, kar jim gre, namreč, da je ravno njih preširnost in nenasitnost kriva na žalostnem gospodarskem in političnem položaju, v katerem se nahaja naša država, za katero Nemci prav nič ne marajo in bi jo rajši danes nego jutri spravili pod nemško „piklhaubo“. Zato pa ker nima ministerski predsednik kot voditelj avstrijske politike tega poguma in noče nikakor kreniti na pravo pot, po kateri bi dospele tudi druge narodnosti v naši državi, posebno pa Slovani, katerih je večina, do svojih pravic, ravno zaradi tega, pravimo, ni nikakor pričakovati, da bi prišlo v našem parlamentu do boljših razmer in do rednega delovanja, katerega tako nujno potrebujejo avstrijski narodi. Sedanja vlada je nemška, a nikakor ne avstrijska in od tod izvira tudi vse zlo.

Ogerske razmere. — Ogerkemu ministerskemu predsedniku grofu Tiszi se je sicer posrečilo, da je ogerska poslanska zbornica nasilnim potom vsprejela neko spremembo državnozbornskega poslovnika, ki naj bi omogočila redno rešitev nekaterih važnejših zadev v državnem zboru. Ali ta nasilnost ni gotova, da ne bi strmoglavila grofa Tiszo samega, kajti opozicijske stranke niso bile še nikdar tako razburjene kakor so sedaj in celo iz liberalne stranke, ki je vladna, toraj Tiszova stranka, izstopilo je mnogo veljavnih mož ter pristopilo k opoziciji, da bi ji pomagali strmoglaviti nasilneža grofa Tiszo. Sicer je res, da se prirejajo po raznih ogerskih mestih shodi, na katerih se odobruje Tiszovo postopanje, ter se obsoja obstrukcija, ki je prizadela v gospodarskem pogledu Ogrom že toliko zla. Ali ti shodi vrše se večinoma pod pritiskom vlade, ki najde vedno in

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

„Grenoble — Corps — La Salette!“ mi je dalo v glavo. Tam na vzhodu za ono goro Grand Veymont, pod goro L'Obiou (2793 m) ob reki Dravi leži mesto Corps. In dve uri nad njim v hribih je vas La Salette, ki šteje jedva 800 prebivalcev. Še dalje v gorah v višavi 1800 metrov je romarska cerkev s 3 ladjami za 5000 oseb. Blizu tamkaj so tri podobe, ki predočujejo Marijino prikazanje, pogovor z otrokoma in Marijino dviganje proti vršici (35—40 m.). Onde je zdaj 14 križev. Na obletnico prikazanja pride tja 4000—5000 romarjev. Tu je Marijina „Kalvarija“, dočim je v Lourdesu njen „Tabor“. Onde se je prikazala Marija 18. sept. 1846 pobožnima pastirjema Maksiminu in Melaniji ter jima razodela nekatere skrivnosti. Papeža Pij IX. in Leon XIII. sta imela to razodenje za pristno. Papež je že prej vedel o sramotnem padcu Napoleona III. In papež pač dobro ve, zakaj je ukazal molitev v čast sv. Duhu in molitev po maši v čast D. M. in sv. Mihaela. „O, La Salette blagoslavljam iz srca!“ je de-

jal papež Leon XIII. In pobožni Vianney je rekel: „La Salette bo storil vedno več dobrega; vedno bolj ga bodo spoznavali in vsprejemali!“ Ker smo bili razmerno blizu tega kraja, jel sem premišljevatito razodenje:

Marija je govorila v solzah: „Roka mojega Sina je tako težka, da je ne morem več zadrževati... Ne gre, da bi hodile le stare žene v cerkev... V postu gredo kot psi v mesnico... Lucifer bo l. 1864 z mnogim številom satanov spuščen z verige; polagoma bodo odpravili vero... Mnogo bo slabih knjig na svetu in duhovi teme bodo razširjali povsod splošno nevarnost za vse, kar se tiče božje službe... Satana bodo častili v shodnicah... Svetne vlade bodo imele namen odpraviti vsako versko načelo, da napravijo prostor materijalizmu, brezboštvo in spiritizmu in vsakovrstnim strastem. Nered in poltenost bosta razširjena po vsem svetu... Gore se bodo potresale, Pariz pogori, Marselj se pogrezne, mnogo večjih mest bo porušeni in se pogreznejo vsled potresa... Že bodo mislili, da je vse izgubljeno. Pravični bodo silno trpeli... Ali božji sovražniki bodo pomorjeni... Svet bo puščava... In šele potem nastopi mir za nekaj časa...“

Ali se ne izpolnjuje to že deloma pred našimi očmi? „Pride čas — je dejal Donoso Cortes — da pride vlada v roke teh nesrečnikov, in potem ne bodo poznali drugega hudodelstva kot nedolžnost.“ — Strašno napredujemo proti barbarstvu. Zmajeva setev liberalnih načel gre v klasje in rodi krvave sadove (Pachtler). — V Parizu ima satan 22 žrtvenikov — sv. hostije ropajo itd. Satana časte v Rimu, Parizu in drugje...

„Sole niso več krščanske“ je pisal Klimsch l. 1890. „Od sto vseučilišnih profesorjev niso več trije verni. In ti stoterni izgojé tisoče mladih ljudi, ki prideje med svet kot uradniki, zdravniki, profesorji itd. Pod krinko vednosti razlagajo nevero. Na Dunaju je 75 odstotkov vseučilišnih profesorjev judov, med študenti 1038 judov. — In na nižjih šolah? Prišlo je skoro tako daleč, da bi se lahko reklo: Kolikor tisoč učiteljev, toliko apostolov brezverja. Kak škodljiv vpliv!...“

Marsikateri občan ali tržan, ki je bil prej zvest sin cerkve, meni, da mora biti še on „gepildet“ ali napreden, ko sliši take modrijane ob oštirski mizi. In pri volitvah, shodih itd. drži in vleče z liberalci.

Tiskati se sme dandanes vse, vse

laži in obrekovanja zoper katoliško cerkev. In ljudje bero in verujejo. Prav je dejal Young: „En lump piše kaj in 10.000 neumnežev veruje to. Danaj ima 10 judovskih dnevnikov, štiri petine vsega časnikarstva je v judovskih rokah... To je toliko kot na stotine virov in cevi, po katerih človeški rod sesa laž in prevaro...“

Ali je pri nas mnogo drugače? Vseli pojavi so n. pr., da se na nekih krajih organizujejo proti verskim sovražnikom, veselo znamenje, da se obrača deloma na bolje, so društva „Danica“, „Zarja“, „Hrvatska“ — ali koliko je še veri protivnega? Ali ne delajo liberalci prav kot bi bili obsedeni? Ali ne ravnaajo po vodilu: V gnezdo rojstva svoja draga — pogumno kličimo sovraga! Naj složno brat podpira brata — neveri koj odprimo vrata — da prej brezverska mladež rata?! — Postave imajo zoper prodajanje strupa, arzenika, orožja, da se konj ne pušča na cesti — zoper pačenje vere in širjenje nevere nimajo zakonov. Trudijo se, da zaduše nalezljive boleznit telesne, a zoper katoličanstvo dovoljujejo, kar kdo hoče. Prepričani so porotniki, da je res delal dopisnik kritic, ali oprostijo ga vendar!

(Dalje pride.)

po vsod svojih privržencev, ljudij ki so več ali manj odvisni od vladnih jasti. Položaj na Ogerskem postal je zadnje dni jako resen. Izgredi ponavljajo se na vseh koncih in krajih. Tako so se vršili v soboto krvavi izgredi celo na univerzi, v katero je vdrla policija in je tam tudi nekaj dijakov ranila. Da ne drže socialci svojih rok križem, to je samo ob sebi umevno. Ljudstvo pa je dandanes sploh tako nezadovoljno, da se da po brezvestnih hujskačih prav lahko zapeljati k najnepremišljenim dejanjem.

Pruska Šlezija. — Predsednik šleskega poljskega volilnega odbora Pedzialek, župnik v Bogušovicah, je te dni odložil svoje mesto. Dozdaj je pod tem imenom vodil vso poljsko politiko v pruski Šleziji. Izmed duhovstva mu je stal na strani župnik v Ligoti Skowronski. Poljaki silno obžalujejo njegov odstop. Šleski poljski listi pa sami priznavajo, da mu ni bilo več mogoče zdržati. Nopisni boj, ki so ga proti njemu vodili vlada, kardinal Kopp in Nemci mu je podrl zdravje. Vrh tega so še Poljaki needini med seboj. Na mestu njega bo treba izbrati kakega laika.

Rusko-japonska vojska.

„Moskov. Vedomosti“ so objavile razgovor s švedskim agentom vojne mornarice, kapitanom O. Lübeckom, ki se je povrnil z bojišča na Švedsko. Isti pripoveduje sledeče: Bival sem na skrajnem Vztoku že od meseca aprila. Vladivostok je silno močno vtrjen. Po moji sodbi ni nikakor možno vzeti te trdnjave. Kje naj vzame sicer Japonska, ki je že vsled brezvspešne blokade Port Arturja oslabiljena, potrebne moči, da blokira in oblega tako močno trdnjavo, kakor je Vladivostok? V mestu vlada popolen mir, kakor da bi se vršila vojna zelo daleč od njega. Javno življenje hodi svojim navadnim potom in ako ne bi primanjkovalo nekaterih, za vsakdanje življenje zelo važnih predmetov, katerim se je cena zelo povišala, bi sploh ne bilo nikakega razločka med mirovnim in sedanjim vojnim stanjem. O vojni se je izrazil omenjeni kapitan: Po mojem mnenju se vojna izvrši še le na jesen bodočega leta. Kar se tiče operacij na morju, jih zamore zimski čas le malo ovirati. Vsekako je pričakovati večih spopadov na kopnem. Kapitan je tudi pohvalil ruske pomorščake, disciplino, ki vlada na brodogovju in pristrčne odnoseje med čestniki in moštvo.

Dopisnik „Birševija Vedomosti“ je v nedeljo brzojavil iz Mukdena: V minoli noči so naše čete, ki so zasedle hriba Putilov in Norgova, obstreljevale sovražne pozicije. Sovražnik je slabo odgovarjal. V Mukden prihajajo vsak dan nova ojačenja. — Tudi oni vojniki, ki so bili ranjeni v prejšnjih bojih ter so ozdravili, se vračajo iz Harbina k svojim oddelkom. Semkaj dospeli Kitajci poročajo, da so Japonci poklali vse prebivalstvo neke velike vasi blizu Kuandiansiana, ker so prebivalci baje bili v zvezi v Rusi. Poklanih je bilo nad 200 mož in otrok.

Tehniki, dospeli iz Port Arturja preko Harbina, zatrjujejo, da ne bodo Japonci zamogli zavzeti notranjih utrd portarturskih. Življenje v trdnjavi se giblje v svojem normalnem tiru. Prodajalnice so še vedno odprte.

V zvezi z odpustom namestnika Aleksejeva, kakor vrhovnega poveljnika v Vztočni Aziji, je bil v nedeljo priobčen carski ukaz, v katerem se izreka Aleksejevu zahvala za pridobljene zasluge; obenem mu je bil podeljen red sv. Jurja III. razreda.

Specijalni poročevalec „ruske brzojavne agenture“ je v nedeljo brzojavil iz Mukdena: V soboto je bil odbit peti napad japonske brigade na Tsinhenčen. Boj topništva traja dalje. Oddelek generala Rennenkampfa je dne 26. t. m. zgubil 7 mrtvih in 57 ranjenih Japoncev, se ni posrečilo, da bi obišli naše levo krilo. Nevspehi v vojevanju paralizujejo energijo Japoncev. Ujetniki, katerim se je v šali predlagalo, naj se povrnejo k svojcem, so odgovorili, da se jim pri Rusih bolje godi.

General Saharov je v ponedeljek brzojavil: Po večerajšnjem napadu Ja-

poncev na naše pozicije pri Činkečenu se je sovražnik popoldne pričel umikati. Noč med 27. in 28. m. m. je minola mirno.

Kakor je zvedela „Pol. Corresp.“, sta v ponedeljek popoldne prišla angleški poslanik Plunkett in kakor zastopnik obolelega ruskega poslanika poslaniški svetnik Budberg k ministru zunanjih stvari grofu Goluchowskemu ter sta ga v imenu svojih vlad vprašala, ne bi li cesar hotel imenovati v preiskovalno komisijo v stvari hulske afere petega člana. Grof Goluchowski je takoj izjavil, da je cesar pripraven imenovati petega člana.

„Reuterjev biro“ poroča iz Šenkinga od 28. m. m. Od ruske vztočne armade je dospela vest, da je bil general Rennenkampf napaden blizu Dalina. Japonci so bili po tridnevem boju odbiti; boj se vrši dalje. Japonci so v svoje pozicije doveli oblegovalne topove.

„Berliner Tageblatt“ poroča iz New Yorka, da se meseca februarja 1905 poda ladijedelec Nixon v Sebastopol, da bo tamkaj nadzoroval gradnje sto vojnih ladij razne velikosti na račun Rusije. Ladije se bodo gradile dve leti, iz česar se zamore sklepati, da misli Rusija nadaljevati vojno do skrajnosti. Material za gradnje teh vojnih ladij pride iz Severnih zveznih držav in iz Nemčije. Ameriška ladijedelnica Nixon je baje že na račun Rusije tajno napravila 100 torpednjač, ki so bile v kosih odposlane v Rusijo.

Novice.

P. t. našim naročnikom pošiljamo poštne nakaznice, na katerih je zaznamenovana še neporavnana naročnina. Uljudno prosimo vse cenj. naročnike, ki so zaostali z naročnino, da jo v najkrajšem času na ta način poravnajo.

Uprava „Primorskega Lista“.

Vojaška godba je v torek svirala po mestu in pred knežonadškofjsko palačo in to na čast premil. našemu knežonadškofu, ki je obhajal večeraj svoj imendan.

Proslavljanje petdesetletnice razglašenja brezmadežnega Spočetja v Gorici. — V vseh župnih cerkvah v Gorici se opravljajo pobožnosti v čast Brezmadežni. Za Slovence je slovesnost zjutraj. V cerkvi sv. Ignacija in sv. Vida se obhaja devetdnevica zjutraj ob 5. uri in pol; v kapucinski cerkvi bo slovesnost dne 6., 7. in 8. decembra zjutraj; v stolnici pa bo tridnevica pred praznikom brezmadežnega spočetja namreč 5., 6. in 7. dec.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Franc Lavrenčič, kaplan v Devinu 5 K, Ivan Leban 20 v, Anton Malič 5 v, „Slovenska Beseda“ 65 v, Ivan Štolfa, kaplan v Bovec 16 K, Vekoslav Zajec, trgovec v Gorici 5 K, Ana Špacapan 1 K, I. Č. 80 K.

P. n. gospa Katarina Leske je nabrala v Sovodnjah še 10 K 78 v (skupaj v Sovodnjah 33 K 61 v), v Rubijah 9 K 90 v, v Gabrijah 8 K 98 v, v Gorici še 20 K (skupaj v Gorici 587 K 84 v).

Darovi. — Uprava „Prim. Lista“ je prejela za „Alojzijevišče“ 5 K in za „Šolski Dom“ 4 K, ki jih je daroval č. g. Francišek Lavrenčič, kaplan v Devinu; dalje so darovali za „Šolski Dom“: „Slovenska Beseda“ v Gorici 65 v, pri krstnih botrinjah Ivana Rogelja v Temnici nabrali veseli gostje 2 K 10 v.

Za „Alojzijevišče“: Preč. g. Iv. Rejec 8 K, g. Ant. Skolaris zbral v veseli družbi v Vipolžah po izvolitvi koj-skega župana 9 K 10 v.

Bog plati!
Za pogorelee v Čepovanu so na novo darovali: V čepovanski cerkvi nabrana miloščina 51 K 21 v; Vinko Mežan, kurat v Lokovcu 10 K; kuracija Lokovec 27 K 15 v; „Monte di pietà“ v Gorici 500 K; Josip Primožič, župnik v Prvačini 10 K; A. Mazzoli, mirodilničar v Gorici 20 K, monsignor Štefan Kofol v Gorici 100 K; trnovski tesarji v Celovcu 3 K; bratje Bolaffio v Gorici 20 K; tvrdka Savnig & Dekleva v Gorici 10 K; I. Lokar v Mirnu 10 K; Čigon Josip v Gorici 2 K; županstvo Sv. Lucija 50 K; Anton Rejec, nabral na Slapu 6 K

90 v; Primož Zakrajšek, vikar, nabral v Kostanjevici 12 K 50 v; Anton Kuštrin, trgovec v Gorici 20 K; Franc Marinič, župnik v Kojškem 4 K; Josip Poberaj, učitelj na Vratih 4 K; gospa Ana Skober iz Gorice je poslala razno in drobno blago pa obleko. — Vsem srčna hvala!

J. Rejec, župnik.

Profesorski izpit iz matematike in fizike je v soboto napravil na dunajskem vseučilišču naš rojak g. Julij Nardin. Čestitamo!

Smrtna kosa. — V Šturjah pri Ajdovščini je umrl v nedeljo zjutraj tamnošnji posestnik in podžupan g. Edvard Cigoj v 37. letu svoje dobe, zapustivši vdovo in več nedoraslih otrok. Pokojnik je bil blag človek in obče spoštovan. N. v m. p. l.

Koncertna veselica ženskega oddelka društva „Šolski Dom“. — V soboto zvečer se je koncertna veselica ženskega oddelka društva „Šolski Dom“ sponesla v vsakem oziru izvrstno. Čitalnična dvorana bila je v pravem pomenu besede polna občinstva iz vseh stanov. Vse točke vspele so najbolje. Orkester vojaške godbe sviral je prelepó nekaj slovanskih skladb. Jako je ugajal občinstvu venec slovenskih pesmi, v katerem so se nahajale večinoma bolj stare a prav lepe slovenske skladbe, katerih se žal dandanes pri naših koncertih pogreša. — Pri točki „Vaški zvonček“ zagledali smo na odru krasen venec deloma novih pevk, po veliki večini učiteljice „Šolskega Doma“. V kaj ljubkih glasovih so izvedle troglasni ženski zbor, spremljan od g.čne E. Arko na klavirju. — „Zdrava Marija“ je svetovno znana skladba slavnega Gounoda, vstvaritelja istotako svetovno znane opere „Faust“. Taka imenitna pevska uloga pač ni, da bi se komursibodi v roke dala; ta je za pevko, kakor je g.čna Hrovatin. — Mešan zbor „Naša pesem“ se je odlikoval po preciznosti in sigurnosti v izvrševanju ter lepem ravnotežju med višimi in nižjimi glasovi. Gospod pepovodja Mercina je pač tudi to pot zastavil vso svojo gorečnost v izvežbanje tako težke skladbe. — Igro „V posredovalnici“ je že pred leti g. E. Klavžar poslovenil in jako srečno za naše lokalne razmere prenašal za predstavo v „Šolskem Domu“. To pot so jo izvajale, izvemši ulogo gospe Pelke, ki jo je igrala g.čna Poniž, same učiteljice „Šolskega Doma“. Vse so igrale gladko, vsaka predstavljena oseba je bila izvrstno označena. — Tako je potekel lep večer v neskaljenem veselju in privoščiti je častitim prirejevalkam prijeto zavest, da so si spet kupile lepo zaslugo za dobro stvar, a tudi za društveno življenje gorških Slovencev.

Učni zavodi „Š. Doma“ krasno napredujejo ter so vredni, da jih vsak rodoljub in mladino ljub po svoji moči podpira. „Ljudska šola šteje v „Š. Doma“ 9, v „Malem D.“ 3 razrede. V „Š. D.“ šteje I. deški razred 54, I. deški 59 otrok, II. mešani razred 36 dečkov in 44 deklic, skupaj 80 otrok. III. deški 51, III. deški 44, IV. deški 50, IV. deški 53, V. deški 49, VI. deški 39, skupaj 479 šolskih otrok, namreč 191 dečkov in 288 deklic. V „M. D.“ šteje I. mešani razred 13 dečkov in 20 deklic, II. 10 dečkov in 24 deklic, III. v prvem oddelku 25 in 20, v drugem oddelku 15 in 10, skupaj 70 otrok. Lj. šola v „M. D.“ šteje 63 dečkov in 74 deklic, skupaj 137 otrok. Vsi razredi ljudske šole štejejo 254 dečkov in 362 deklic, skupaj 616 otrok.

Deška pripravljalnica za srednje šole v „M. D.“ šteje 34 učencev; dekliška pripravljalnica za izobraževališča v dveh razredih 53 in 49, skupaj 102 učenci istotam.

Dekliška obrtna in nadaljevalna šola v „Š. D.“ šteje skupaj 63 učenk; deška obrtno-nadaljevalna šola istotam 154 učencev.

V vseh navadnih učnih zavodih (brez otroških vrtov) se šteje 442 učencev in 527 učenk, skupaj 969 oseb, 191 več nego lansko leto, kajti lani so šteli vsi navedeni zavodi le 342 učencev in 436 učenk, skupaj 778. Pomnožilo se je število učencev za 100, število učenk za 91, skupaj, kakor rečeno, za 191 oseb.

Člani „Centralne posojilnice“ v Gorici in drugih posojilnic po deželi, ki so v zvezi z „Goriško zvezo gospodarstev“ se morejo pri teh zadrgah naročiti na Tomaževo žlindro, modro galico in žveplo. Onim, ki so

Tomaževo žlindro že naročili, bodi na znanje, da dobe isto v zalogi „Goriške zveze“, ulica Vetturini št. 9. Na razpolago je še nekaj tega prahu, tako da ga morejo še dobiti tudi taki, ki se niso še naročili. Cena žlindri je v zalogi po K 5.15 že v vrečah 100 kg.

Člani drugih posojilnic, naj prinesejo seboj izkazilo odnosno potrdilo dotičnega članstva.

Zaprta hleva. — V sredo so zaprli hlev gostilne Reich in oni v Attemsovi krčmi na Kornju, ker se je pred dnevi pojavil tam eden slučaj neke konjske nalezljive bolezni. Zaradi tega niso smeli vozniki, ki vozijo različni material za zgradbo bohinske železnice v naše gore, spraviti tam svojih konj. Bilo je kakih 17 dvovrežnih vozov, ki so se podali vsi na Travniki ter so tam čakali, dokler si niso preskrbeli drugih hlevov. Gospodarji hlevov jih niso namreč hoteli vsprejeti, vsaj tako so nam pravili vozniki, dokler se niso izkazali z živinozdravniškim spričevalom, da so njih konji zdravi. Seveda bodeta hleva pri Attemsu in Reichu zopet odprta, ko bodeta po predpisih razkužena.

Izpred porotnega sodišča. — V četrtek sedel je na obtožni klopi Ivan Michelini, star 50 let, doma iz Pozzeola v Italiji. Tožen je bil zaradi raznih tatvin. Tako je na primer dne 19. novembra 1901 ukradel Ivanu Kocijančiču v Muhi in njegovi soprogi več zlatih in srebrnih predmetov vrednih kakih 670 K. Ko so ga prijeli v Korminu in je bil tam v preiskovalnem zaporu, posrečilo se mu je, da je dne 29. januarja 1902 ubežal iz zapora in se podal na Bavarsko. Tam je zopet okradel nekega Schmidta in je bil od ondotne sodne oblasti obsojen na 2 letno ječo. Po dokončani kazni izročila ga je bavarska sodna oblast naši sodni oblasti in ta ga je postavila pred porotnike. Ti so ga spoznali krivim in sodni dvor obsodil ga je na 6 letno ječo in v samotno celico vsaki drugi mesec po jeden dan ter po prestani kazni na odgon.

V petek se je vršila obravnava proti onemu 47-letnemu Antonu Cveku, rojenemu v Lokavcu a stanujočemu v Ajdovščini, ki je dne 21. julija t. l. z nožem nevarno ranil tehniškega ravnatelja predilnice Schmukija, ker ni ta uščisl njegove prošnje, da bi ga zopet postavil v predilnici za paznika. Cvek je bil svoječasno za paznika v predilnici, a ker se je, kakor namreč pravi obtožnica, grdo ponašal nasproti podrejenim delavcem, kakor tudi nasproti svojim predstavljanim, in ker je bil dalje na sumu, da je tudi on podpihoval delavce k štrajku, ga je ravnateljstvo odpustilo z dela. Ker pa ni mogel Cvek najti drugje dela, so se ga v predilnici usmili ter ga zopet vzeli v delo a ne več kot paznika z dnino K 2.50 ampak le kot delavca z dnino K 1.80 ob jednem so mu baje obljubili, da postane s časoma zopet paznik, ako se bude lepo ponašal. Ker niso te obljube izpolnili kedar bi bil hotel Cvek, pisal je dne 20. julija ravnatelju pismo v katerim je zahteval naj se mu stanje zboljša in naj se mu da v tem pogledu odgovor v 24 urah. Ker ni dobil odgovora podal se je Cvek dne 21. julija k ravnatelju Schmukiju v pisarno ter mu ponovil svoje zahteve. Ker mu je ravnatelj odgovoril, da tega ne more storiti, vzal je Cvek iz žepa nož ter ga zabodel Schmukiju, ko se je ta obrnil od njega v levi del tilnika ter mu povzročil nevarno rano. Na podlagi izrekov nekaterih prič, proti katerim se je Cvek izrazil, da hoče onesrečiti tudi druge, ko je že sam onesrečen in z ozirom na to, da je Cvek prejšnji dan nabrusil nož, s katerim je ranil Schmukija, zadobilo je drzavno pravičnostno prepričanje, da je Cvek hotel Schmukija pripraviti ob življenje in ga je vsled tega tožilo radi poskušenege umora.

Zaslišane priče so tudi v resnici v jem smislu pričale. Cvek je pa to tajil in te trdil, da je Schmukija ranil, ker je prišel ob zavest, ko ga je ta odurno odpravil iz pisarne. Porotnikom sta bili stavljeni dve vprašanji in sicer: jedno zaradi poskušenege umora, a drugo zaradi težke telesne poškodbe. Porotniki so prvo vprašanje zanikali in le drugo potrdili, naker je bil Cvek obsojen na 15 mesecev težke ječe.

V soboto se je imela vršiti obravnava proti Gvidonu Torossi iz Gradišča, katerega je tožil Nikolaj Fallig iz Gradišča zaradi nekega žaljivega članka v

tukajšnjem italijanskem listu „Gazzettino Popolare“. Ker je bilo izbranih tudi pet slovenskih porotnikov sta zahtevala zastopnik tožitelja kakor tudi obtožencev zagovornik, da se razpravni spisi preložijo na slovenski jezik ter je zahteval posebno dr. Marani kot zatožencev zagovornik, da se obravnava preloži. Sodni dvor je tej zahtevi ustregel in obravnava je bila prenešana na včerajšnji dan.

Pripondeljki obravnava pa je stavljal dr. Marani kot zagovornik zatožencev zopet nove zahteve glede prestave spisov. Zahteval je med drugim, naj se mu dovoli, da dá pregledati prestavo spisov ljudem, v katere stavi on zaupanje. Dalje da morajo biti vsi spisi prestavljeni. Konečno je začel trditi, da je zadeva zastarela itd. Zastopnik tožiteljev je dr. Maraniju ugovarjal in rekel, da pritiče sodnemu dvoru odločiti, da li je prestava pravilna in komu naj se prestava spisov poveri. Oni, ki je spise preložil, je znan kot izvrsten prelagatelj. Tudi ni potrebno, da bi bili vsi spisi prevedeni, ker se je že pri zadnji obravnavi določilo, kateri spisi naj se prevedejo. Ugovarjal je tudi trditvi dr. Maranija, da bi bila vsa zadeva zastarela. Sodni dvor ni ugodil zahtevam dr. Maranija in je razsodil, da se obravnava vrši v prisotnosti tolmača E. Klavžarja. Nato pa je dr. Marani zapustil porotno dvorano ter tako štrajkal, zaradi česar je bila obravnava zopet preložena.

V torek se je vršila porotna obravnava proti 22-letnemu Antonu Dilena iz Muše, ki je dne 10. oktobra t. l. v neki krčmi v Muši tako hudo zabolodil, da je glavo občinskemu čuvaju Jožetu Medeot, da je ta v goriški bolnišnici, kamor so ga prepeljali, že v par dneh umrl. Porotniki so izrekli, da je Dilena kriv umora in sodišče ga je obsodilo na 3-letno ječo ter na stroške, kakor tudi v to, da mora plačati nedorasli hčerki umorjenega Medeota vsaki mesec 8 K, dokler ne bo drugega preskrbljena, materi pokojnikovi pa po 10 K na mesec.

Demantno poroko sta obhajala v Kamnjah na Vipavskem dne 25. nov. zakonska Andrej in Katarina Rovtar p. d. Vodančkova. V 60 letih svojega zakona sta pretrpela mnogo hudega vsled uboštva. S 25 krajcarji dne, ki je bila do nedavno v navadi, je mož prehranil družino z 11 otroci. Pri lastni batariji niti krave nista mogla držati. Vendar je mož še krepak. Tobaka ni nikdar rabil, tudi mesne juhe ne, vina po malom. Skoro vsako leto ga napade pljučnica, ki ga pa tako ščisti, da je mož po prestani bolezni še bolj zdrav, ko prej, tako da 83-letni možak, nikakor še ne starček, še vsa navadna kmečka dela opravlja. 82-letna demantna nevesta je pa vsled hude nahuhe priklenjena na dom, tako da v dan slovesnosti vsled mraza niti v cerkev ni upala. Njena sestra stara Nadliščevka je umrla šele pred 8 dnevi, stara 92 let. Vkljub revščini sta izgovila čvrste otroke, krščanskega poštenja in pridnih rok, tako da so vsi dobro preskrbljeni. Iz hvaležnosti so še živeče 4 hčere in sin z njihovimi družinami napravili starišem malo slovesnost v cerkvi in na domu. Potomcev imata še živih 33. V kamenjaki župniji niso posebno redki zelo stari ljudje. Med povprečno 40, ki na leto umrjejo, je po 5 takih, ki so stari nad 80 let. Znamenje, da trpljenje in treznost človeka ohrani.

V Kamnjah so obhajali pred l. adv. nedeljo tridnevno v čast Brezm. Spoč. Govore je imel goreči p. Celestin iz Sv. Križa. Cerkev je bila vedno polna. Obhajil 763. V nedeljo je bil slovesen sklep s procesijo s kipom lurske M. B.

Iz Stržišča nam pišejo: Deželni zbor je v svoji 14. seji odobril naše prošnje in nam dovolil podpore za cesto in vodovode. Iskreno se zahvaljujemo zaupno udani narodno-katoliškimi poslancem, kateri znajo ceniti naše potrebe ter nam skušajo dejansko pomagati.

Umrli je pretečeni teden pri delu bobinjske železnice oboleli Anton Fratnik iz Iderskega pri Kobaridu. Pripeljali so ga z njegovim konjem v petek k pogrebu v Stržišče. Za njim žalujejo udova in trije otroci.

Velike žablje. — Minolo nedeljo ožgal se je tukaj dvoleten otrok M. Št., ko ga je mati pustila samega blizu ognja. Vsled hudih opeklin je še isti dan umrl. — Vedno stara pesem: otrok ne pustite samih pri ognju!

Grozna nesreča v karavanskem predoru. — Pogreb ponesrečenih v Hrušici je bil žalosten in pretresljiv, a vendar veličasten. Delavci iz predora so svetili

z lampicami, kakršne rabijo v predoru, nad dvajset lepih vencov so nosili za križem, potem so šla razna družila in tovarniška gošba, za duhovščino pa so nesli enajst mrličev, najprej eno rakev in potem po dve in dve vtrice. Spremljala jih je ogromna množica ljudstva gotovo štiri tisoč.

Poleg že omenjenih žrtev z bovškega okraja, katere smo navedli v zadnji številki našega lista, bil je nevarno ranjen in je že v bolnišnici umrl naš rojak Anton Rožič iz Šmartnega pri Kojškem.

Dosedaj bilo je vseh mrtvih 14, a pogrešajo še 4; vse trdi, da leže na mestu nesreče, a dobiti jih ne morejo, ker se nihče ne upa tam delati. Samo v petek se je oglasilo 740 delavcev, ki so zahtevali račun in knjižico, ker se ne upajo več delati v predoru.

Nad grobom nesrečnih žrtev napravijo spominek. Železniški minister Wittek je za ostale ponesrečencev daroval 1000 K, stavbinsko podjetje E. Gross K 3000. Od delavske zavarovalnice za slučaj nezgode dobé vdovo 60 odstotkov letne plače ponesrečenih delavcev.

Zahvala. — V imenu svojega brata, Jožefa Plesničar, ki je tudi med nesrečnimi pogorelci v Čepovanju, se podpisani prav iskreno zahvaljujem:

1. G. Forstmeistru, l. v. Mosettig-u na Trnovem, da je takoj dovolil potrebni les za novostreho; obenem g. Mrevlje-tu v Čepovanju, da je odstopil nekaj tramov. 2. Grgarcem, ki so nemudoma pripravili in pripeljali opeko za novo streho, in sicer za polovično vožnjo ceno. 3. Lokvarjem, ki so pomagali z delom in blagom, zlasti s senom; obenem Laznarjem, ki so tudi mnogo pomagali.

4. Vsem Čepovancem, ki so tako neutrudno pomagali, da se je hiša znova pokrila, predno je nastopila zima. Vsem skupaj: Bog plačaj!

Anton Plesničar, župnik.

Vabilo k veselici, katero priredi „Marijina družba“ v Ročinju v proslavo Brezmadežne Device dne 8. decembra v prostorih g. Martina Gerbec. Vspored: 1. Ang. Hribar: „Društvena“, poje ženski zbor; 2. Lurška pastarica, igrokaz v petih dejanjih; 3. Fr. Ferjančič: „Veneec narodnih pesmi“, poje ženski zbor; 4. Umetalni ognji. Začetek točno ob 2. in pol uri popoldne. Vstopnina k veselici 30 vin., sedež 20 vin. Čisti dobiček je namenjen za društveno zastavo, ki bo isti dan zjutraj blagoslovljena, zato se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi uljudno vabi

predstojništvo. Občni zbor Cecilij. društva. — Predno poročam o zborovanju, omeniti moram glasbenih prireditev o priliki zborovanja. Natančne kritike ne morem podati, to naj stori, kateri je za to sposoben, pač pa povem, da so se prireditve sprejele z veseljem in zadovoljnostjo. Splošno je bilo petje dobro, nekatere točke naravnost krasne; pač jasen dokaz, koliko se da doseči s trudom in požrtvovalnostjo! Vsa čast pred g. Kokošarju!

Po sv. maši je bilo zborovanje; g. predsednik govori o „Motu proprio“ in pravi, da je v tej zadevi bil z g. podpredsednikom pri prevz. knez nadškofu, ki je bil mnenja, naj mu društvo predloži konkretne predloge, kako bi se dale določbe „Motu proprio“ izvesti. V ta namen se je izvolil odbor, ki naj bi se posvetoval o sedanjih razmerah in potrebah, izdelal načrte in jih predložil. V odbor so izvoljeni gg. dr. Tarlao, Stacul, Seghizzi od italijanske, gg. Kokošar, Setničar, Fajgelj od slovenske narodnosti; odborov predsednik je msgr. dr. Sedej. Tajnikovo poročilo se je omejilo le bolj na bližnje delovanje društva in društvenikov; posebno omeniti treba dejstvo: cecilijanska ideja ni samo prodrla na vsej črti, ampak tudi nasprotstva ni več.

G. dr. Tarlao meni, da društvo ne more tako vspešno delovati, ker je bolj privatnega značaja, ker mu manjka avtoritete; zato bo lažje doseglo namen po zgoraj omenjenem načinu. Veleč. g. župnik Kosec predlaga, naj se bolj razširja ljudsko petje, zlasti sedaj, ko je izšla pripravna „ljudska pesmarica.“ Društvo naj posreduje, da bodo dotični gg. partituro smeli kupiti s cerkvenim denarjem, kar je bilo vsprejeto. Koralne knjige, kakor se je predlog glasil lansko leto, izdajati ne kaže, ker sedaj taka izdaja nima pomena. Glede org. šole pravi predsednik, da se ne more ustanoviti, ker primankuje gmotnih sredstev; o! ko bi

se je vendar usmilil kak dobrodušen mecen!! Potem so tudi razmere, dve narodnosti, ki so gotovo ovira. Morda pa se izvoljenemu odboru vendar posreči, najti izhod iz te preklicane zagale! Predlogov nihče več ni stavil, zato se je vršila zadnja točka vspešnega, namreč volitev. Za predsednika je bil izvoljen g. dr. Tarlao, za podpredsednika pa g. msgr. dr. Sedej. Živeliii! P. A. V.

„Matica Hrvatska“. — Kdor želi naročiti se na „Matico Hrvatsko“, lahko to stori pri Alojziju Kraševcu, bogoslovcu v osrednjem semenišču v Gorici. Naročnina znaša 6 K brez poštnih stroškov. Oglasiti se je do 25. decembra t. l.

Sadjarsko društvo za komenski okraj bo imelo v nedeljo, dne 11. decembra 1904 ob 3. pop. svoj redni občni zbor. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika; 2. Račun za l. 1904; 3. Razdelitev dreves; 4. Razni predlogi. K obili udeležbi vabi odbor.

Iz Bovca — Utonila je 24. m. m. v vsled povodnji nabranej vodi „Zajezercem“ Terezija Hrovat iz Bovca št. 357.

Krvavi pretep v Dornbergu. — V nedeljo sprla sta se v Dornbergu v neki krčmi 28-letni Anton Baša in 23-letni France Perozzi, baje zaradi nekega dekleta, v katero sta bila oba zaljubljena. Preprič spremenil se je v krvavi pretep. Perozzi ranil je z nožem Bašo tako hudo na vratu, da so ga morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico, kjer so mu napravili 8 šivov. Pa tudi Perozzi je bil nekoliko ranjen na vratu in na glavi in se je prišel zdravil k dr. Morpurgo. Tu so ga pa redarji spoznali ter ga odvedli v zapor.

Iz Ročinja nam pišejo: Sinoči — v nedeljo — odpravljal se je voznik Ant. Šuligoj po svoji navadi v Gorico. Okoli 10¹/₂ ure po noči pridri več železniških dela cev, di paš di polenta, proti vozu, začnejo voz odrivati in suvati. Ko jih Šuligoj zavrne, plane nek Bujatti proti njemu, udari ga dvakrat s kamnom po glavi, ravno nad levim očesom, ter zbeži. Orožniki so polentarja kmalu prijeli ter odpeljali v zapor; ubogi Toni pa — bati se je — zna priti ob levo oko. Zmiraj bolj kažejo naši sosede 2000 letnoslavljeno svojo kulturo.

„Živela Avstrija“. — „Slovenca“ pišejo iz Trsta: Iz Trsta so bili izgnani trije mladeniči, ker so se pregrešili s tem, da so vslikali: „Živela Avstrija“ in izročili so jih italijanskim oblastnikom. Neki Fran Ciccotti, italijanski podanik, pa ne sme v „Lavoratoru“ napadati našo državo, a Busichu se niti ne sanja o kakem izgonu. Še več! Rimski „Avanti“ prinesel je dne 21. septembra članek, v katerem je bilo nagromadeno različnih žaljenj naše avstrijske krone in v katerem se je poveljevala „žrtev“ Oberdanka in v katerem članku je bila ta „žrtev“ proglašena mučenikom italijanske ideje, radi česar zasluži, da se ga obožuje. Ta članek je podpisal neki Labriola Arturo. In veste kdo je ta Arturo Labriola? To ni nihče drugi, nego oni Labriola, ki ima sedaj vsak večer v Trstu javne konference, za katere mu je dal dovoljenje tržaški redarstveni ravnatelj dvorni svetnik Busich! Smo pač v Trstu!

Slovensko vseučilišče. — „Politik“ prinaša članek, ki ni za to, da bi bilo slovensko vseučilišče v Ljubljani. Članek zahteva, da se poleg laškega vseučilišča ustanovi v Trstu slovensko vseučilišče.

Posledice irredentovske demonstracije. — V Pulju so priredili irredentovci demonstracije, ki so tako izgledale, kakor izgledajo vse, ko dajejo odduška svojim notranjim čutom: sovražstvo do države, ki jih redi in ljubezen do države, kamor jih vleče srce. Da taki vzkliki ne morejo prihajati na ušesa c. kr. častnikov, ki niso Italijani, posebno prijetno, to je vendar naravno. V gledišču v Pulju, kjer so se pripetile protiavstrijske demonstracije, igrala je od nekđaj godba vojne mornarice. Od zadnjih demonstracij pa je ta godba odpovedala sodelovanje in c. kr. častniki se ne udeležujejo več predstav, vsled česar so morali sedaj gledišče zapreti. Naj omenimo za danes, da so bili v Pulju prav c. kr. uradniki vojne mornarice in drugih c. kr. uradov, ki so pripomogli irredentovski stranki v Pulju do vlade, da more brezobzirno tlačiti državi zveste Hrvate. Da so ti c. kr. bili na skrivnem potu, ko so podpirali irredentarije, priča nam najsičajneše sedanje stanje c. kr. častnikov v Pulju.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vsem rodoljubom. — „Mal položi dar — Domu na oltar“ je bilo vedno vodilno geslo naše družbe, kadar se je šlo za to, obremeniti slovensko javnost s kakim novim davkom v prid prepotrebne družbine blagajne. — „Mal položi dar — Domu na oltar“ je bila vedno vodilna misel družbinemu vodstvu, kadar je hotelo odpreti družbini blagajni vir novih dohodkov. Prav to geslo je pa tudi vodilo družbino vodstvo v njega 155. seji z dne 12. oktobra 1904.

Povodom sklepa v tej seji se „Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ oglašuje danes pri slavnih uredniških in društvi, pri vseh rodoljubnih Slovenkah in domorodnih Slovencih. A danes ne zahteva nikakih novih denarnih prispevkov, ali novih narodnih davkov. Prosi le, da ji vsakdo izmed njenih dobrotnikov prepuusti to, kar premnogi izmed njih kakor nerabljivo vržejo od sebe.

Neštete so v posesti slovenskega naroda nahajajoče rabljene poštnne znamke. Le malokdo se ukvarja s tem, da jih zbira in ureja — večina jih zametuje. Ako bi pa ves slovenski narod vse te v njega posesti se nahajajoče rabljene poštnne znamke podaril naši družbi, bila bi to nova in znatna podpora družbini blagajni.

Vsaka pošiljatev takih znamk nam dobro dojde, za vsako pošiljatev bodemo hvaležni, naj bodo že urejene ali tudi neurejene zbirke inozemskih ali domačih rabljenih poštnih znamk.

Nikdo Vas, Slovenke in Slovenci, naj toraj odslej ne odstranjuje rabljenih poštnih znamk. Če jih pridno nabira, shranjuje in nam daruje, zagotovi si hvaležnost podpisane vodstva in podpirane slovenske dece.

Vsa slavna časniška uredništva pa naprošamo, da sprejemajo po posameznikih darovane poštnne znamke ter je ob priliki upošljejo podpisane družbinemu vodstvu, za kar jim bodi uže naprej izrečena najiskrenejša zahvala. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Občinske volitve v Črnem Vrhu nad Idrijo. — Pri občinskih volitvah v Črnem Vrhu nad Idrijo je zmagala v tretjem in drugem razredu katoliško-narodna stranka, v prvem pa so zmagali liberalci. V novem občinskem odboru je sedaj 11 katoliško-narodnih mož in 4 liberalci. Volilni boj je bil jako hud. Dosedaj so imeli namreč liberalci to občino v rokah, zato so pa napeli vse strune, da bi jo še nadalje obdržali, kar se jim pa ni posrečilo, vzlic temu, da je večina liberalne volilne komisije zanikala po krivici mnogim nasprotnikom volilno pravico.

Papež in Irredentizem. — Iz Rima javljajo, da je papež izrazil svoje nezadovoljstvo na tem, da se katoliška družstva udeležujejo irredentističnih demonstracij. Zato da je papež dal svečenstvu v Trentu, Trstu, Zadru in na Reki navodila, naj stori vse možno, da se narodnostni boji ublažijo.

Vremenske prorokbe za december. — Po Falbovem vremenskem koledarju se mesec december odlikuje po svojem milem, a oblačnem vremenu. Temperatura je povprečno normalna. Deževalo bo v prvi tretjini meseca; potem bo pa ponehavalo. Zadnje dni meseca bo pa mraz. Sneg bomo pa dobili najbrže začetkom in koncem meseca.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Sprejema
hranilne vloge
 katere obrestuje po
 4 $\frac{1}{2}$ % polmesečno; ne-
 vzdignene obrestipripisu-
 je konec leta k glavni-
 nici. Rentni davek pla-
 čuje posojilnica sama.

Posojila
 udom na osebni kredit po
 6% in na vključbo po 5 $\frac{1}{2}$ %

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
 z glavnimi in opravi-
 ljenimi doloži. Glavni do-
 loži po 200 K, opravični
 po 2 K. Otvarja članom
 tekoče račune, katere
 obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
 vsak dan od 8. ure zjutraj
 pa do 1. ure popoldne.

Edina slov. kleparska delavnica
 v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča
 svojim rojakom v mestu in tudi
 na deželi za izdelovanje vseh
 kleparskih izdelkov, kakor cevji
 za vodo, žlebe za stavbe, ku-
 hinjske priprave. **Prevzema**
 tudi vsako popravo po prav
 nizkih cenah. Zagotavlja točno
 in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
 klep. mojster.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semeniški
 ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
 klobukov in toči v svoji krčmi prist
 na domača vina ter postreže tudi
 z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
 cene jako solidne.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
 jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
 In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetilno
 izvršuje naročila vsakovrstnega peciva
 tudi najfinejšega, za nove maše in godove
 kolače za birmo in poroke itd.

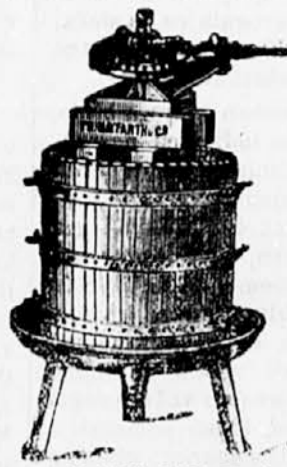
Vsa naročila izvršuje točno in na-
 tančno po želji gospodov naročnikov. —
 Priporoča se za nje svojim rojakom v
 mestu in na deželi najuljudneje.

And. Fajt,
 pekovski mojster, Gorica,
 tekallšče Fr. Josipa št. 2 (lastna
 hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
 peciva, tudi najfinejšega, kakor za
 nove maše in godove, kolače za
 birmance in poroke itd. Vsa naro-
 čila izvršuje točno in natančno po
 želji naročnikov. Ima in prodaja
 različne moke, fina peciva, fina
 vina in likerje po zmerni ceni. Za
 Veliko noč posebno goriško pinco
 in potice itd.

Rojaki!

Spominjajte se o vsaki
 priliki „Šolskega doma“.

Stiskalnice za sadje in grozdje s trajno delujočim pri-
 tiskalom in regulatorjem
 za pritisek: „Herkules“. Zajamčeno najhitrejše delo.

Hidravlične stiskalnice s posebno ročnim priti-
 skom in hitrim delom.

**Sadne in grozdne mline,
 Robkalnice,**

Popolne Moštarne stalne in vozeče.

Stiskalnice za sadni sok, mlinci za jagode.

Sušilnice za sadje in zelenjad.

stroje za lupljenje in rezanje sadja

najnovejše, samodelujoče, patentirane, ki se dajo nositi in voziti. Škropil-
 nice za trle, drevesa, goršico „Syphonia“, pluge za vinograde
 izdeluje in prodaja pod jamstvom kot posebnost v najnovejši sestavi

PH. MAYFARTH in dr. tvornica kmetijskih strojev, li-
 varne in izdelovalnice plugov
 na Dunaju II i, Taborstrasse št. 71.

Odlikovana z nad 500 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami. Obširni ceniki zastoj.
 Zastopniki in prekupeci dobro došli.

Loterijske številke.

26 novembra

Trst	35	42	49	24	4
Line	47	29	21	87	63

„KROJAŠKA ZADRUGA“ v GORICI

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Za jesensko-zimski čas

so ravno došle krasne novosti raznega blaga.

Posebno omenjamo med temi:

Modne volne, flanele, for-
 štajne, sukno za možke
 obleke, boržun za blouse.

Preproge, zavese, odeje, šivane kuverte
 (Steppecke), žime, volne in perje za postelje.

Posebne novosti so:

Rumberško, belgijsko in šlezjsko platno,
 namizni prti, serviete, brisalke, žepni robci.

Perilo za opreme nevesti,
 za hôtele in restavracije,
 za zasebnike in vse druge.

Po tovarniških cenah.

Cene stalne

Postrežba strogo poštena.

Vzorci najnovejše izbere se pošiljajo na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.